

A F R I C A.

Nomen.

Ostulat ordo, ut de Africa, monstrorum genitrix, dicamus, quæ proverbio locum dedit: *Africa semper aliquid novi profert.* Lingua Arabica dicitur *Iphrichia*, à verbo *faraca*, quod idem sonat, quod Latinis divido: alii eam ita dictam arbitrantur, quia ab Europa mari Mediterraneo, ab Asia vero fluviis Nilo separata sit. Alii autem nomen hoc deducunt ab Ifrico Arabiæ felicis rege, qui primus hanc terram fertur incoluisse. Hic ab Syriae rege victus & regno pulsus, cum toto exercitu Nilum transmisit, & copias versus occidentem ducens, non prius quievit, quam in agrum Carthagini vicinum perventum erat. Atque hinc est quod Arabes Carthaginis filium, regionem, & occidentalem illam partem, Africam esse opinentur.

Afros quidam à Palæstinis originem ducere credunt, quos ab Assyriis fugatos in Africam venisse, atque ibi propter soli fœcunditatem sedes fixisse ferunt. Alii à Sabæis, Arabiæ felicis populo, uti dictum, ortos putant. Nonnulli à quibusdam Asia incolis descendisse existimant, unde, bello illis à quibusdam moto, in Græciā aufugisse scribunt, quæ tum temporis nullos adhuc habebat incolas. Verum infrequentibus etiam in Græciam hostibus, coacti mare Peloponnesiacum trajicere, sedem in Africa fixere. Sed hæc de eorum qui subfuscis sunt coloris, hoc est Numidarum & Barbarorum, tantum originē intelligenda sunt. Nigritæ enim omnes à Chuso filio Chami, qui Noë filius fuit, originem ducent. Verum qualecumq; inter Nigritas & Subfuscos sit discriminis; idem tamen omnes habueré principium. Nam hi ex Palæstinis, Palæstini autem ex Mesraimo Chusi filio: illi vero ex Sabæis suum traxisse ortum volunt, Saba autem ex Rama Chusi filio progenitum in comperto est.

Asiā minor est. Longitudo quippe ejus computatur ab Herculis Freto, ad promontorium Bonæ Spei, mill. 1000. Latitudo inter duo promontoria, Hesperium, vulgo *C. Verde*, & Aromata, quod est juxta fauces Arabici sinūs, vulgo nunc *C. de Guardafuy*, mill. 100. Tota peninsula est quædam, quæ à septentrione clauditur mari interno, ab occasu Oceano Atlantico & Äthiopico: à meridie Oceano Indico, ab ortu mari rubro, qua parte Isthmo Asiæ connectitur, cuius Isthmi intercapedo est mill. xxv. Controversia est inter Geographos, utrum Nilus dividat Asiam ab Africa, quod plerique statuunt,

Africa.

qua in re sententiam sequi præstat præstantissimorum Geographorum. Africam ab Asia, ut Pomponio Melæ placet, separat Nilus fluvius, & meridianus per ejus defluxum ad mare usque Äthiopicum ductus. Sed Ptolemæo magis placet, ut Asia ab Africa dirimatur finu Arabico, & Meridiano, qui inde ad mare Mediterraneum ducitur per Isthmum, qui Ägyptum Arabiæ & Iudææ facit continentem, neque enim videatur Ptolemæo conveniens, ut Ägyptus distractatur, & pars ejus Africæ, pars autem alia Asia tribuatur, quod fieret, si Nilus statuatur terminus Asiae & Africæ. Ortelius vero in generali Africæ tabula ita scribit: Animadverendum est, eos, qui universam Africam mari Mediterraneo, Atlantico, Äthiopico & Nilo fluvio constringunt, Ägyptum & Äthiopiam Asiae adscribere, quas tamen regiones Africæ connumerandas ducimus. Vera namque Äthiopia Presbyteri, ut vocant, Iohannis imperium continet, quod hodie omnes Africæ annumerant. nos itaque potius cùm Ptolemæo mari Mediterraneo & Oceano, quam Nilo fluvio, circumscribi oportere judicamus.

Africæ pars meridionalior, sive extrema versus meridiem veteribus plane incognita fuit, usque ad annum Christi 1497, quo anno Vasco de Gama auspiciis regis Lusitanæ Africam circumnavigavit, & exterritum Africæ ad meridiem promontorium, quod Caput Bonæ Spei dicitur, prætervectus, ad Calecuthum pervenit. Pleraq; ejus inculta, & aut arenis sterilibus obducta, aut ob situm cœli, terrarumque deserta sunt, aut infestantur multo & malefico animallium genere. In universum vasta est magis, quam frequens. Quædam tamen partes ejus eximiè fertiles. Celebrem eam fecit olim Carthago, Romani imperii æmula, nec non Ecclesiæ Christianorum, quæ sub Augustino & aliis præstantissimis Doctoribus frequentes fuere.

Regiones atque gentes, in quas divisa fuit Pates que clim.
quondam, sunt, Ägyptus, Cyrenaica, Africa minor seu proprie dicta, Troglodytæ, Garamantes, Numidia, Mauritania, Gætulia, Libya interior, Arabia Troglodytica, & Äthiopia. Quinam eam populi antiquitus incoluerint, ex jam recitatis nominibus regionum & gentium constat. Advenæ autem primi fuere Phœnicum coloni, aliquæ ex Asia profecti. Postea paruit Romanis; mox Græcis Imperatoribus: deinde Vandals, Saracenis, Arabibus. Nunc partem tenet Turca, partem Serifus, quem vocant, partem reges alii, partem denique Hispaniarum rex. At Äthiopes à suo solo neque recesserunt, neque in id alios colonos receperunt. cuius rei causa

A

Magnitu-
de.

Termini.